

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1053/2014
05.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Г., због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Г. - адвоката В.Г., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 949/14 од 25.07.2014. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Г. - адвоката В.Г., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 949/14 од 25.07.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву 2К.бр.49/13 од 16.05.2014. године окривљени Р.Г. је оглашен кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године. Према окривљеном је на основу члана 85. став 2. КЗ изречена мера безбедности забране вршења позива лекара у трајању од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом према окривљеном је на основу члана 367. став 7. КЗ у вези члана 87. став 1. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и то три новчанице у апоенима од по 100 евра, серијских бројева Y00189810685, X00480711765 и X00480711719. Оштећени је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парници. Окривљени је обавезан да плати у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка укупан износ од 84.728,00 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 949/14 од 25.07.2014. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног Р.Г. - адвоката Р.Д. и преиначена је пресуда Вишег суда у Панчеву К.бр.49/13 од 16.05.2014. године само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду

окривљеног Р.Г. због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведеног законског прописа и одредаба чланова 4. став 2, 42, 45, 54, 56. тачка 3. и 57. став 1. тачка 4. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног Р.Г. - адвокат В.Г. поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 949/14 од 25.07.2014. године због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 949/14 од 25.07.2014. године и предмет врати надлежном суду на поступање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“ бр.72/11 од 28.09.2011. године који се примењује од 01.10.2013. године) којим је прописано да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ бр.70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ бр.58/04, 85/05 - др. закон, 115/05, 49/07, 122/08, 20/09 - др. закон, 72/09 и 76/10), нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Р.Г. у захтеву за заштиту законитости истиче да наредба за претресање стана и других просторија окривљеног, која је прибављена противно члану 16. став 1. ЗКП, представља незаконит доказ и као таква сходно члану 84. ЗКП не може бити коришћена у кривичном поступку, из разлога јер је издата од ненадлежног суда и то тада истражног судије Општинског суда у Вршцу, иако је кривично дело за које се теретио окривљени Р.Г. дело из надлежности тадашњег Окружног суда, а осим тога ова наредба за претрес се у суштини и не односи на лекарску ординацију окривљеног у којој је претрес извршен.

Изнети наводи захтева којима се у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Иако је наредба истражног судије Општинског суда у Вршцу Кри.пов.бр.35/08 од 23.07.2008. године издата од стране ненадлежног суда, она је

по налажењу Врховног касационог суда законита процесна радња, имајући у виду да је наредбу издао суд у писаном облику са образложењем, а саслушана у својству сведока на главном претресу судија Основног суда у Вршцу С.(Ф.) Б. је у свом исказу изјавила да је као дежурни истражни судија издала наведену наредбу иако се радило о делу из надлежности Окружног суда, те да је о томе обавестила надлежног колегу, а наредбу је издала због тога што је у тој ситуацији требало поступати хитно како би се утврдило да ли заиста постоји основана сумња, односно да ли у поступању окривљеног има елемената кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ.

Дакле, како је у конкретном случају требало предузети хитну радњу претресања стана и других просторија и лица Р.Г. да би се утврдило да ли постоји основана сумња да је именовани извршио кривично дело или не и како је постојала опасност од одлагања, те имајући при томе у виду одредбу члана 37. став 4. ЗКП који је био на снази у време издавања наредбе, а којом одредбом је прописано да је ненадлежан суд дужан да предузме оне радње у поступку за које постоји опасност од одлагања, то самим тим наведена наредба и радња претресања стана и лица која је предузета на основу наредбе, по оцени овога суда, сматра се законитим доказом на коме се пресуда може заснивати.

Наиме, наредба о претресању стана и других просторија и лица Р.Г., истражног судије Општинског суда у Вршцу Кри.пов.бр.35/08 од 23.07.2008. године, као и радња извршена на основу те наредбе не представља незаконит доказ, будући да је наведеном наредбом одређено не само претресање стана, већ и других просторија, као и самог лица Р.Г. и исто је изведено у свему у складу са одредбом члана 77. став 1. ЗКП који је био на снази у време издавања и извршења наредбе („Службени лист СРЈ“ бр.70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ бр.58/04, 85/05, 85/05 - др. закон, 115/05, 49/07), а којом одредбом је прописано да се претресање стана и осталих просторија окривљеног или других лица може предузети ако је вероватно да ће се претресањем окривљени ухватити или да ће се пронаћи трагови кривичног дела или предмети важни за кривични поступак. Имајући при овоме у виду да претресање стана и других просторија није везано искључиво за стамбене просторије, него да се исто односи и на друге просторије, при чему се под просторијом подразумева између осталог канцеларија, соба за састанке, хотелска соба, болничка соба, чекаоница, учионица, клупски простор и тако даље, дакле под просторијом се подразумева и лекарска ординација, то је очигледно да се наведена наредба о претресању стана и других просторија и лица Р.Г. односила и на лекарску ординацију окривљеног као предмет претресања, а у којој је претрес критичном приликом извршен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Г. - адвоката В.Г., то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

